

Kab-aal

Op het moment dat ik dit stukje schrijf is het carnavalsmaandag. Vroeg in de ochtend. Nijmegen is koud, stil en wit en maakt zich waarschijnlijk op voor het staartje van de carnavalsviering. De redactie van Greenkeeper is bezig om de laatste correcties door te voeren in deze eerste uitgave van ons jubileumjaar. Niet alleen worden we als vakblad dit jaar officieel volwassen, 21 jaar, maar dit keer zijn voor het eerst sinds zes jaar een aantal pagina's van de NGA in vakblad Greenkeeper opgenomen. Hopelijk ontwikkelt zich hiermee een samenwerking waarmee zowel de kwaliteit van greenkeeping in Nederland als de kwaliteit van ons vakblad naar een nog hoger niveau wordt getild.

Hopelijk is deze uitgave van Greenkeeper daar meteen een goed voorbeeld van. Deze uitgave is op zijn minst dik en zeker ook veelzijdig. De belangrijkste thema's in deze uitgave zijn aantastingen door aaltjes en duurzaamheid. Zonder nu de lang verwachte profetie uit te hangen hebben wij in 2006 al gewaarschuwd voor overlast door plantparasitaire aaltjes.

“Aaltjes en de Oost-Aziatisch boktor zijn eenvoudigweg een van de keerzijdes van een steeds internationaler wordende markt”

Op dat moment waren deze aaltjes, die waarschijnlijk geïmporteerd zijn uit Ierse en Engelse duingebieden, nog een zeer zeldzaam probleem. Het probleem heeft echter de laatste jaren zeer fors om zich heen gegrepen. In 2006 gingen we er nog van uit dat het om een aantasting ging die zich traag verplaatst. Inmiddels weten we dat de verspreiding van aaltjes onder de juiste omstandigheden heel snel kan gaan. Persoonlijk geloof ik niet zo in het verhaal van golfers die de besmetting tussen hun spikes met zich meedragen, maar de (internationale) handel in dressgronden en graszoden zal zeker hebben bijgedragen aan de verspreiding.

Sterker nog dan bij engerlingen valt er aan aaltjes eigenlijk niets te doen. De industrie heeft inmiddels een aantal middelen ontwikkeld die het probleem enigszins kunnen temperen, maar de boosdoeners effectief opruimen blijft voorlopig een utopie. Daarmee hebben greenkeepers er weer een nieuwe uitdaging bij. Als vakblad willen wij niet zover gaan als Benno Nijland, fieldmanager van FC Twente, die in deze uitgave van Greenkeeper meldt dat hij een soort complot ziet van graszaadleveranciers en de meststoffenindustrie. Wel is het zeker zo dat de markt als geheel de problemen met aaltjes over het hoofd heeft gezien. En waarschijnlijk nog steeds over het hoofd ziet. Als er op greens een probleem bestaat, dan

“Als er ergens een probleem bestaat dan wordt eerst gedacht aan te weinig water, te weinig stikstof of een andere gebreksziekte en pas in laatste instantie aan aaltjes”

wordt eerst gedacht aan te weinig water, te weinig stikstof of een andere gebreksziekte en pas in laatste instantie denkt men aan aaltjes. Met duurzaamheid heeft de hele aaltjesdiscussie in mijn visie weinig te maken. Het is heel gemakkelijk om vanuit een misplaatst 'geiten-wollen-

sokken'- wereldbeeld, alles te wijten aan een gebrekkige bodembiologie. Natuurlijk is bodembiologie belangrijk en misschien wel het belangrijkste instrument om plantparasitaire aaltjes onder controle te houden. Het simpele optreden van aaltjes lijkt meer op de Oost-Aziatisch boktor waardoor de boomkwekerijwereld momenteel wordt getroffen. Aaltjes en deze Oost-Aziatisch boktor zijn eenvoudigweg een van de keerzijde van een steeds internationaler wordende markt.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)

Hoofdredacteur

